THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XIX No. 5 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department JANUARY, 1937

AN ASTONISHING YOM KIPPER PRAYER

Israel's Need of the Suffering Messiah

"The Messiah our righteousness has turned from us (meaning, He once had been here, but now has departed from us). We are alarmed, we have no one to justify us. Our sins and the yoke of our transgressions He bore. He was bruised for our iniquities. He carried on His shoulders our sins. With His stripes we are healed. Almighty God, hasten the day that He might come to us anew; that we may hear from Mt. Lebanon a second time through the Messiah, who is called Yenon."

This selection from the Jewish prayer book corresponds almost word for word with the fifty-third chapter of Isaiah. Rabbi Yanai in Sanhedrin 98, folio 2, says, concerning the Messiah, "His Name will be Yenon, as it is written, 'His name shall endure forever: his name shall be continued as long as the sun' (Ps. 72: 17)." The word Yenon is the word which in this verse is translated "continued," and means both "I am," and "I will be."

We now bring passages from the Zohar, Midrashim, and other rabbinical writings which agree that Isaiah 53. refers to the Messiah, Who was pierced and bruised.

The Targum explicitly teaches that the whole chapter of Isaiah 53. refers to the Messiah. On Isaiah 52:13 he elaborates, "My servant, **the Messiah**, will be great, who was bruised for our sins."

The Midrash Tanchumi, commenting on Isaiah 52:13, "He shall be exalted and extolled, and be very high," says, "He was more exalted than Abraham, more extolled than Moses, higher than the Archangels." That can be applied to none other than the Lord Jesus Christ, who was the greatest personality of the ages.

In Midrash Rabba of rabbi Moses the preacher (page 660), we read,

"God hath from the beginning made a covenant with the Messiah and told Him, 'My righteous Messiah, those who are entrusted to you, their sins will bring you into a heavy yoke; your ears will hear great shame; your mouth will taste bitterness, and your tongue will cleave to the roof of your mouth, and your soul will be weakened in grief and sighing. Are you satisfied?' And He answered, 'I joyfully accept all these agonies in order that not one of Israel should be lost.' Immediately, the Messiah accepted all agonies with love, as it is written in Isaiah 53:7, He was oppressed and He was afflicted."

In the Zohar, which is considered by pious Jews as the holiest of books, we read as follows:-

"In the Garden of Eden there is one palace called the palace of the sufferers. When the Messiah goes into this palace and calls to all the sufferers and grieving ones, all the agonies of Israel come upon Him. If the Messiah would not relieve Israel from the agonies and take them upon Himself, no one else could suffer the punishment of Israel for the transgression of the law. As it is written in Isaiah 53:4, 'Surely He hath born our sin.'"

In Siphre D'Bay Rav we read:

"Thus saith rabbi Jose of Galilee, 'Come and learn of the merits of the King Messiah who grieves for our transgressions, as it is written in Isaiah 53:5, 'But He was wounded for our transgressions.'"

We see from the foregoing passages that highly esteemed Hebrew scholars agree that Isaiah 53. plainly describes the Messiah who was bruised for the sins of the world. Why is not this wonderful chapter read in the Synagogue today? Because the enemies of the Messiah, fearful lest the Jews might discover that Jesus is the true Messiah, eliminated the reading of this chapter from their Sabbath services. Therefore, they read through the fifty-second chapter to the end, but they skip the fifty-third chapter and go on again with the fifty-fourth. But a great many Jews have become believers in the Lord Jesus Christ through reading this wonderful chapter, which is only one of many passages pointing out the truth as it is in Jesus Christ. Here is one example:-

THE REMARKABLE EXPERIENCE OF AN ETHIOPIAN CHAMBERLAIN

And the angel of the Lord spake unto Philip, saying, Arise, and go toward the south unto the way that goeth down from Jerusalem unto Gaza, which is desert. And he arose and went: and, behold, a man of Ethiopia, an eunuch of great authority under Candace queen of the Ethiopians, who had the charge of all her treasure, and had come to Jerusalem for to worship, was returning, and sitting in his chariot read Esaias the prophet. Then the Spirit said unto Philip, Go near, and join thyself to this chariot. And Philip ran thither to him, and heard him read the prophet Esaias, and said, Understandest thou what thou readest? And he said, How can I, except some man should guide me? And he desired Philip that he would come up and sit with him. The place of the scripture which he read was this, He was led as a sheep to the slaughter; and like a lamb dumb before his shearer, so opened he not his mouth: In his humiliation his judgment was taken away: and who shall declare his generation? for his life is taken from the earth. And the eunuch answered Philip, and said I pray thee, of whom speaketh the prophet this? of himself, or of some other man? Then Philip opened his mouth, and began at the same scripture, and preached unto him Jesus. And as they went on their way, they came unto a certain water: and the eunuch said, See, here is water; what doth hinder me to be baptized? And Philip said, If thou believest with all thine heart, thou mayest. And he answered and said, I believe that Jesus Christ is the Son of God. And he commanded the chariot to stand still: and they went down both into the water, both Philip and the eunuch; and he baptized him (Acts 8:26-38).

Other examples that Jesus Christ was the promised Messiah of the Hebrew Scriptures may be proved from many other passages in God's Holy Word. That Jesus was the Messiah of prophecy is certain from the following:

THE SUPREME TEST—THE PROPHECIES FULFILLED TO THE LETTER

And they that had laid hold on Jesus led him away to Caiaphas the high priest, where the scribes and the elders were assembled . . . Now the chief priests, and elders, and all the council, sought false witness against Jesus, to put him to death; but found none: yea, though many false witnesses came, yet found they none. At the last came two false witnesses, and said, This fellow said, I am able to destroy the temple of God, and to build it in three days. And the high priest arose, and said unto him, Answerest thou nothing? What is it which these witness against thee? But Jesus held his peace . . . Then did they spit in his face, and buffeted him; and others smote him with the palms of their hands, saying Prophesy unto us, thou Christ, Who is he that smote thee? (Matt. 26:57-68).

Then the soldiers of the governor took Jesus into the common hall, and gathered unto him the whole band of soldiers. And they stripped him, and put on him a scarlet robe. And when they had platted a crown of thorns, they put it upon his head, and a reed in his right hand: and they bowed the knee before him, and mocked him, saying, Hail, King of the Jews! And they spit upon him, and took the reed, and smote him on the head. And after that they had mocked him, they took the robe off from him, and put his own raiment on him, and led him away to crucify him . . . And when they were come unto a place called Golgotha, that is to say, a place of a skull, they gave him vinegar to drink mingled with gall: and when he had tasted thereof, he would not drink. And they crucified him, and parted his garments, casting lots: that it might be fulfilled which was spoken by the prophet, They parted my garments among them, and upon my vesture did they cast lots. And sitting down they watched him there; and set up over his head his accusation written, THIS IS JESUS THE KING OF THE JEWS (Matt. 27:27-37).

Now from the sixth hour there was darkness over all the land unto the ninth hour. And about the ninth hour Jesus cried with a loud voice, saying, Eli, Eli, lama sabachthani? that is to say, My God, my God, why hast thou forsaken me? Some of them that stood there, when they heard that, said, This man calleth for Elias. And straightway one of them ran, and took a sponge, and filled it with vinegar, and put it on a reed, and gave him to drink. The rest said, Let be, let us see whether Elias will come to save him. Jesus, when he had cried again with a loud voice, yielded up the ghost. And, behold, the veil of the temple was rent in twain from the top to the bottom; and the earth did quake,

Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn. N. Y., Under the Act of March 1st.

and the rocks rent; and the graves were opened; and many bodies of the saints which slept arose, and came out of the graves after his resurrection, and went into the holy city, and appeared unto many. Now when the centurion, and they that were with him, watching Jesus, saw the earthquake, and those things that were done, they feared greatly, saying, Truly this was the Son of God (Matt. 27:45-54).

Dear reader, will you not join the Roman Centurion, and with trembling and yet with rejoicing, exclaim, "Truly this was the Son of God"? If ever you reach heaven, if ever you stand righteous and justified in the presence of a Holy God, it will be only because you have trusted to the Lord Jesus Christ for your salvation and for eternal life.

EINSTEIN'S HOMAGE

From out the starry silences, from Ur of the Chaldees, home of Abraham, from Persia, land of undying fire, and from the mystic East beyond the snow capped Himalayas treks a never-ending procession—not toward Rome nor Athens, but to Bethlehem of Judah, home of David, Israel's hero-king.

No Fata Morgana, no will-o'-the-wisp, lures this ever-moving throng as thousands swell into millions and millions into myriads of every clime and race—in quest of the scion of David, "the King of the Jews."

Earth's great, the heroes of thought, of action and of the spirit, press shoulder to shoulder with men of every walk of life. And lo! Pasteur, Lincoln, Tolstoy, Mendelssohn, Sun Yat Sen, Albert Einstein—men before whom the world bows —bow here in adoration.

In the SATURDAY EVENING POST of October 26, 1929, there is recorded an interview with the great scientist.

"To what extent," Einstein was asked, "are you influenced by Christianity?"

"As a child," he replied, "I received instruction both in the Bible and in the Talmud. I am a Jew, but I am enthralled by the luminous figure of the Nazarene."

"Have you read Emil Ludwig's book on Jesus?"

"Emil Ludwig's Jesus is shallow," Einstein replied. "Jesus is too colossal for the pen of phrasemongers, however artful. No man can dispose of Christianity with a **bon mot**."

"You accept the historical existence of Jesus?"

"Unquestionably. No one can read the gospels without feeling the actual presence of Jesus. His personality pulsates in every word. No myth is filled with such life. How different, for instance, is the impression which we receive from an account of the legendary heroes of antiquity like Theseus. Theseus and other heroes of his type lack the authentic vitality of Jesus."

"Ludwig Lewisohn, in one of his recent books, claims that many of the sayings of Jesus paraphrase the sayings of other prophets," it was suggested.

"No man," Einstein replied, "can deny the fact that Jesus existed, nor that His sayings are beautiful. Even if some of them have been said before, no one has expressed them so divinely as He."

—From "A Jew Looks at Jesus," by Rev. Henry Einspruch.

The Next Step

Apropos of the intereview with Professor Einstein as recorded here, it remains only for Professor Einstein, and indeed many thousands of Jewish leaders who seem to take delight in heaping euphemistic eulogies upon the Lord Jesus Christ, to take the only next step which is consistent with their loud professions. That step is to acknowledge that the Lord Jesus Christ is indeed the only begotten Son of God. This confession has been made by thousands and thousands of the world's greatest men. It was first made by Peter, one of the disciples of the Lord Jesus Christ, when he cried out, "Thou art the Christ, the Son of the living God." To that confession the Lord Jesus Christ answered, "Blessed art thou, Simon Barjona: for flesh and blood hath not revealed it unto thee, but my Father which is in heaven" (Matthew 16:17).

And so, Professor Einstein, you will not arrive at this revelation unless you earnestly ask God the Father to reveal this truth to you. And when you do, you may be sure He will answer your prayer, and your life will truly be revolutionized.

Verily, verily, I say unto you, He that heareth my word, and believeth on him that sent me, hath everlasting life, and shall not come into condemnation; but is passed from death unto life (Jn. 5:24).

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or Stamps and we will mail you a 40c. New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL
27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton Street
Brooklyn, N. Y.

Copies of the Shepherd of Israel may be obtained at the following stations:

Brooklyn, N. Y.
27 Throop Avenue
REV. LEOPOLD COHN

Chicago, Ill.
316 Stanley Pl.
Rev. SOLOMON BIRNBAUM

Pittsburgh, Pa.
1603 Centre Avenue
Rev. JOHN SOLOMON, Missionary

Philadelphia, Pa.
535 Spruce Street
Mr. HARRY BURGEN, Missionary

Columbus, Ohio
1039 E. Broad Street
Rev. OSCAR WAGO

Los Angeles, Calif.
2005 Brooklyn Ave.
Rev. E. ZIMMERMAN

Sidney, Australia
145 Commonwealth Street
Rev. G. E. ARDILL

Warsaw, Poland
Targowa, 15. M. 4.
Rev. MOSES GITLIN, Missionary

Jerusalem, Palestine
Gospel Gate, Russian Compound
Rev. FRANK L. BOOTHBY, Missionary

Paris, France
123, Avenue du Maine
Rev. HENRI VINCENT

געבוירען געווארען אין בית לחם (וואס מיינט ישוע המשיח) דורך וועם די גאולה קאן קומען צו דער נשמה, וועק דיך אויף, וועק דיך אויף, ווייל דיין ליכט (ישוע דער אור העולם) איז שוין געקומען...

די שלאנג

מיט צוויי יאהר צוריק האט פאסירט א ווילדע זאך, נעמליך א קריסט וואס האט זיך באריהמט מיט זיין שטארקען גלויבען אין גאט דורך ישוע המשיח, האט דעמאנסטרירט זיין שטארקען גלויבען אויפ'ן פאלגענדען אופן, ער האט זיך געלאזט בייסען ביי צוויי פערשיעדענע גיפטיגע שלאנגען, בעהויפטענדיג אז דער גיפט קאן איהם נישט שאדען ווייל די אמונה אין ישוע המשיח וועט איהם מציל זיין פון דעם גיפט און פון טויט וואס דער גיפט קאן ברענגען. יענער קריסט האט געליטען שמערצען פאר א היבשע צייט און שפעטער איז ער ענדליך געשטארבען.

דאס איז נעמליך געווען דאס גרעסטע פאנאטיזמוס וואס האט אמאל עקזיסטירט, ווייל גאט האט אונז אנגעזאגט "לא תנסה את ד'", ד"ה, מ'טאר נישט פרופען גאט. ווען עס טרעפט זיך אז אדוועך ווערט חלילה געביסען פון א שלאנג איז גאט אודאי ביכולת איהם צו רעטען און אויסצוהיילען אבער אז מ'זאל זיך לאזען לכתחילה אין אזא געפאהר געביסען צו ווערען, איז עס אחוץ דעם סקאדאליעזען פאנאטיזם אויך אן איבערטרעטונג פון גאטס געבאט.

ווען אונזערע עלטערן זענען געווען אין דער מדבר, ערצעהלט אונז די הייליגע תורה, אז ווען זיי האבען זיך פארזינדיגט געגען גאט זענען זיי געביסען געווארען פון גיפטיגע שלאנגען און זיי זענען מאסענווייז געשטארבען. האט אבער משה רבינו פאר זיי מתפלל געווען צו גאט, האט גאט איהם געהייסען אויפהענגען אויף א שטאנג א קופערנע שלאנג און ווען דער געביסענער האט ארויפגעבליקט צו דער נחש הנחשת איז ער לעבען געבליבען.

דארט האט גאט געוויזען אז ער קאן היילען אפילו פון אזאלכע געפעהרליכע פאלען ווי פון גיפטיגע שלאנגען געביסען צו ווערען.

ישוע המשיח האט איינמאל אין ירושלים איינגע'טענה'ט מיט דעם אלבעקאנטען גרויסען איד נקדימון (יוחנן ג) און איהם געזאגט: "אזוי ווי משה האט אויפגעהויבען די שלאנג אין דער מדבר אזוי וועט אויך מוזען דער בן אדם (ישוע המשיח) אויפגעהויבען ווערען אז יעדער וואס וועט אין איהם גלויבען זאל נישט פארלוירען ווערען נייערט האבען דאס אייביגע לעבען".

דאס פערגלייכען זיך צום נחש הנחשת האט ישוע המשיח אהינגעוויזען, אז דער נחש הקדמוני, דער שטן אין געשטאלט פון א נחש, האט נישט נור געביסען איינציגע מענשען נייערט געביסען און פערגיפטעט אלע מענשען וואס זענען ארויסגעקומען פון אדם וחוה וועלכע דער שטן האט צוגערעדט צו זינדיגען געגען גאט ב"ה, דערזעלבער שטן רעדט צו, אויך אדם וחוה'ס קינדער, עד היום הזה, צו זינדיגען, אין מ'האלט אין איין זינדיגען טאג טעגליך, יונג און אלט, רייך און ארעם. און דורך דער זינד דערווייטערן זיי זיך פון גאט, פון זיינע געבאטען, פון זיינע הבטחות און פון זיינע ברכות. וואס מעהר מ'פאלגט דעם נחש (שטן) מעהר ווערט מען פון איהם געביסען און אם ענדע מוז עס זיין א טויטליכער ביס.

דערפאר האט זיך ישוע געשטעלט אין פאראלעל צו יענעם נחש זאגענדיג צו נקדימון אז ער וועט מוזען אויפגעהויבען ווערען אזוי ווי יענער נחש הנחשת ווייל נור ער, ישוע המשיח, האט דעם כח צו באזיגען און צו רעטען דעם געביסענעם, נעמליך, ווען מ'קוקט ארויף צו ישוע דורך אמונה, אזוי ווי עס הייסט "והיה כל הנשוך וראה אותו וחי".

יענער נחש הקדמוני, דער שטן, מיט אלע זיינע משרתים און אגענטען, האסען שטארק ישוע המשיח שוין דערפאר וואס ער שטעהט זיי אין וועג און שטערט זיי אין זייער שעדליכע ארבייט, זעהענדיג דאס פאראויס, האט דער שטן זיך צוגעשארט צו ישוע המשיח גופא און אפשר האט ער אויך איהם געוואלט א ביס געבען. דארט אין לוקס קאפיטעל ד' האלט דער שטן אין איין טענ|ען און פלאנען וויאזוי זיין געגנער ישוע המשיח בייצוקומען. ענדליך לעזען מיר דארט אז דער שטן האט מיט גרויס חרפה זיך געמוזט אבטראגען א פארוואונדעטער און א צוקאליעטשעטער. ישוע האט איהם דעם קאפ צוהרג'עט אזוי ווי עס הייסט אין דער ערשטער נבואה וועגען הייליגען משיח: "הוא ישופך ראש". (בראשית ג, 5) ד"ה, ער, דער הייליגער משיח, דער זרע האשה, וועט דיר. שטן, דעם קאפ צוטרעטען.

דאך ווילען זיך מענשען נאך עד היום שפיעלען מיט דעם שרעקליכען נחש (שטן), און ווערען לוידער אזוי אפט געביסען פון איהם.

ליעבער לעזער — נור איין בליק אין אמונה צו ישוע המשיח ווערט אזא געפעהרליכער ביס אויסגעהיילט. נור איין בליק צו ישוע ווערט מען בעפרייט פון שטן'ס כח און מ'ווערט א קינד גאטעס.

א ווארנונג — לויפט אוועק פון שטן און פון זיינע משרתים וואס שלעפען אייך אוועק פון ישוע המשיח, אלא ניט. מיינט עס צוגעצויגען ווערען צום שטן פון איהם געביסען צו ווערען.

ווער איז די ביבעל

די ביבעל איז גאטס ווארט. די ביבעל איז א שפיגעל פאר אונז זינדיגע מענשען, אונז צו צייגען ווי זינדיג מיר זענען און אז די שטראף פאר זינד איז דער אייביגער טויט ר"ל. די ביבעל איז א וועג ווייזער צו אונזער ישועה און צום עוויגען גליק אין ישוע המשיח. איהר לעהרע איז הייליג און איהר אינהאלט איז אמת. לעז די ביבעל צו זיין קלוג. די ביבעל האט ליכט דיך צו פיהרען, שפייז דיך צו שפייזען און כח דיך צו שטארקען. די ביבעל איז די לאנד־קארט פאר דעם רייזענדען אין דיעזער וועלט. זי איז די פאהן פון דעם גלויביגען. דורך איהר ווערט דער הימעל געעפענט און דאס עביגע גליק פריי געגעבען שוין אויף דער וועלט און דאס אייביגע לעבען דארט אויבען צו אלע וואס גלויבען אין ישוע המשיח.

אונזערע מיסיאנען

און אנדערע סטיישאנס וואו איהר קאנט באקומען אונזער מאנאטס־בלאט "רעה ישראל" גראטיס:

ברוקלין, נ. י.
רעוו. לעאפאלד קאהן
27 טרופ עוועניו

פילאדעלפיא, פא.
מר' הארי בוירגען
535 ספרוס סטריט

פיטסבורג, פא.
רעוו. דזשאן סאלאמאן
1603 סענטראל עוועניו

שיקאגא, אילינאי
רעוו. סאלאמאן בירנבאום
316 סטענלי פליים

קאלומבוס, אהייא
רעוו. אסקאר וואגא
1039 איסט בראד סטריט

לאס אנגעלעס, קאליפ.
רעוו. ע. ציממערמאן
2005 ברוקלין עוועניו

סידני אסטראליען
רעוו. ג. ע. ארדיל
145 קאמאנוועלטה סטריט

ווארשע, פוילען
רעוו. משה גיטלין
טארגאווא 15, מ. 4.

ירושלים, פאלעסטינא
נאספעל גייט, רוסישער קאמפאונד
רעוו. פרענק בוטהביי

פאריז, פראנקרייך
רעוו. העגרי ווינסענט
123 דא-מעין עוו.

וואס איהר קענט ביי אונז פריי בעקומען אין אידיש און אין ענגליש

1. ויכוח
2. מה שמו.
3. קין און הבל.
4. יכרת משיח.
5. קול קורא.
6. לשני בתי ישראל.
7. הנה העלמה.
8. דאס רעטעניש.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

ואני הוא הרועה הטוב יוחנן 10 - 11

רועה ישראל

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל לד 23

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

VOL. XIX No. 5 — Rev. LEOPOLD COHN, Editor — JANUARY, 1

למען תזכרו

אין דער הייליגער תורה האט אונז גאט געגעבען פיעלע זאכען בדרך סימן, און אסאך מאל האט ער געווארענט ישראל אז "זיי זאלען געדענקען"... מאנכעס מאל זאגט גאט ארוים דעם צוועק פון געדענקען א געוויסע זאך. נעמליך, כדי נישט צו פארגעסען גאט און מיר זאלען איהם דיענען באמת ובאהבה. למשל, ווארענט גאט זיין פאלק ישראל אין דברים ח, 2 און 6 זאגענדיג: "דו זאלסט געדענקען דעם גאנצען וועג וועלכען דער הארר דיין גאט האט דיך געפיהרט דיעזע פיערציג יאהר אין דער מדבר, דיך צו דעמיטהיגען און דיך צו פרופען, אום צו וויסען וואס איז אין דיין הארץ אויב דו וועסט אבהיטען זיינע מצוות אדער נישט... דערפאר זאלסטו היטען די מצוות פון דיין גאט צו גיין אין זיין וועג און פאר איהם זיך צו פארכטען". דארט זאגט גאט אונז אן, "וזכרת", דו זאלסט געדענקען, וויאויך דעם צוועק פון געדענקען, נעמליך, כדי אבצוהיטען גאטס מצוות.

ביי מצוות ציצית לעזען מיר אין במדבר ט"ו, 38-41, אז גאט האט געהייסען אידען זאלען טראגען ציצית אויף די "ארבע כנפות", פיער עקען פון זייערע בגדים. אויך דארט זאגט גאט "וזכרת", ווען דו וועסט זעהן די ציצית זאלסטו געדענקען אן גאטס מצוות, און זיי האלטען.

ווען אידען האבען אבער געפעהלט אבצוהיטען גאטס מצוות איז לויט גאטס געזעץ אויסגעקומען אז זיי זאלען דערפאר שטארק בעשטראפט ווערען און חלילה אויסגעראטעט ווערען פון דער וועלט. עפעס א קלייניגקייט צו צוברעכען גאטס מצוות! ער, דער מלך מלכי המלכים האט ארויסגעגעבען געזעצען אז מיר זאלען זיי האלטען און א פשוט׳ער בשר ודם האט די העזה יענע מצוות איבערצוטרעטען.

וואס׳זשע טהוט גאט ב"ה, ער האט דאך פארט ליעב זיין פאלק, די קינדער פון אברהם יצחק און יעקב, האט ער געשיקט דעם הייליגען משיח, דעם גרעסטען צדיק פון אלע דורות. אז ער זאל ליידען און בעצאהלען פאר אונזערע זינד, ער זאל ווערען דאס קרבן און מתקן זיין וואס מיר אלע מענשען האבען פונם געוועזען נעגען גאטס מצוות אזוי ווי עס הייסט אין ישעיה נ"ג: "וה׳ הפגיע בו את עון כלנו". אז גאט האט ארויפגעלעגט אויף דעם הייליגען משיח אלע אונזערע זינד.

האבען אבער אידען פארווארפען דאס קרבן המשיח און זיי האבען מיט דעם שטארק בעליידיגט גאט ב"ה. און אט איז שוין באלד 2000 יאהר ווי גאטווארט מיט איין אונענדליכע ליעבע און מיט זיין גרויסען געדולד אז אידען זאלען מתודה זיין זייערע זינד, זיי זאלען אננעמען ישוע המשיח אלס זייער גואל און זיי זאלען ווידער פעראייניגט ווערען מיט גאט ב"ה.

לאמיר אקארשט בעטראכטען וואס גאט האט געטהון אין די קנאפע 2000 יאהר כדי אידען אויפצוּוועקען פון זייער טיעפען שלאף און זיי זאלען ארויפבליקען צו דעם הייליגען משיח. ער האט געטהון איינינע אויסערנאטירליכע זאכען וואס קיין מענש קאן עס גאר משיג זיין אדער ערקלערען על פי דרך הטבע. אט האט ער געשיקט שליחים צו גוים וואס האבען קיינמאל נישט געוואוסט פון גאט, נישט פון זיין תורה און נישט פון זיינע נביאים, זיי האבען פשוט געדיענט די עבודה זרה. און ווען די שליחים, ווי שאול פון תרשיש און אנדערע זענען צו זיי געקומען און האבען זיי פארקינדיגט גאטס מתנה אין ישוע המשיח אזוי ווי עס הייסט אין ישעיה ט: "בן נתן לנו", אז גאט האט אונז געגעבען זיין איינגעבוירענעם זאהן אלס מתנה, האבען די גוים זיך מיט יענער מתנה שטארק דערפרייהט, זיי האבען אוועקגעווארפען די עבודה זרה און האבען באלד אנגענומען ישוע המשיח און זענען דורך איהם געווארען "בני אל חי".

אזוי האט גאט ב"ה געווארט, אז אידען זאלען דאס זעהן, זיי זאלען זיך באדענקען אז דאס קרבן המשיח איז דאס איינאייציגע מיטעל וואס גאט האט געגעבען פאר אלע מענשען (אידען און נישט־אידען) כדי צו האבען א תיקון פאר זייערע זינד.—און נאך מעהר, גאט האט בעשאפען א באוועגונג צווישען די באקעהרטע גוים אז זיי זאלען פייערען דריי מאל אין יאהר געוויסע ימים טובים, לכבוד דעם הייליגען משיח וואס האט זיי אויסגעלייזט פון זייערע זינד. דאס פייערן זאל זיין מיט טומעל, מיט רעש און געפילדער, כדי אידען זאלען דאס זעהן און נאכדענקען דריבער און אפשר אפשר וועלען זיי זיך דערמאנען אן דעם הייליגען משיח איבער וועם אלע נביאים האבען נבואות געזאגט.

ישעיה הנביא האט מיט כל הכוחות אויסגעשריגען צו אידען "התעוררי התעוררי" (קאפ. נ"ב, 17) וועקט אייך אויף, וועקט אייך אויף, "כי בא אורך" ווייל דיין ליכט איז שוין געקומען. ישעיה האט אויסגערופען צוויי מאל התעוררי, עפעס אזוי ווי מ׳קליננט צוויי מאל מיט א גלאק כדי אויפצואוועקען דאס פארשלאפענע פאלק ישראל. גאט אבער, האט געשטיפטעט א פיעל גרעסערען אלארם, נעמליך אז די באקעהרטע גוים זאלען מיט זייער גרויסען רעש און געפילדער וואס זיי מאכען דריי מאל אין יאהר, נעמליך קריסטמעס לכבוד דער געבורט פון הייליגען משיח; ניי יאהר (דעם ערשטען יענער) פון ווען אן די צייט רעכענונג ווערט געצעהלט, אויך צוליעב דעם כבוד פון ישוע המשיח; און פסח — ווען די קריסטען פייערען ישוע המשיח׳ס אויפערשטעהונג תחית המתים אם דריטען טאג, כדי דער פרייהליכער געפילדער וואס קריסטען מאכען, זאל אידען אויפוועקען פון זייער לאנגען און טיעפען שלאף.

ביי די אלע דריי פייערונגען טהוט זיך א גרוים גערודער אזוי אז קיין שום איד זאל פארפעהלען דריבער נאכצודענקען. גאט דער בעל הרחמיםווארט און ווארט אזוי ווי עס הייסט "עד יום מותו תחכה לו", אפשר אפשר וועט דער איד זיך אויפוועקען פון זיין לאנגען שלאף און זעהן אז גאט האט איהם אזוי שטארק געליעבט (און ליעבט איהם נאך ער היום) אז ער האט געגעבען דעם הייליגען משיח פאר אונזערע אלע זינד. איהר פרעגט פארוואס מ׳מאכט אזא גרויסען ליארם ביי די קריסטליכע ימים טובים? די אנטווארט איז: "למען תזכרו"! איהר זאלט זיך דערמאנען, זיך באדענקען און אננעמען דעם הייליגען משיח.

ליעבער לעזער, פארטיעפט אייך אין דעם וויכטיגען ענין און ווערט אויך א קינד גאטעס דורך דער הייליגער אמונה אין משיח, ער וועט מתקן זיין דעם פגם פון זינד וואס ליגט אזוי שווער אויף אייך און ער וועט אויך אייך ברענגען תחת כנפי השכינה.

מיר רופען אייך מיט׳ן רוף פון ישעיה הנביא "התעוררי התעוררי", אידען, וועקט אייך אויף, געוואלד וועקט אייך אויף! דאס ערהאבענע און אלבעקאנטע ליעד אין "לכה דודי" וואס אידען זאגען יעדען פרייטאג אבענד צו קבלת שבת ענטהאלט אן דעמזעלבען געדאנק, נעמליך, "התנערי מעפר קומי לבשי בגדי תפארתך עמי על יד בן ישי בית הלחמי קרבה אל נפשי גאלה, התעוררי התעוררי כי בא אורך..." ד"ה שטעה אויף פון שטויב, טהו אן דיינע הערליכע קליידער דורך דעם זאהן פון ישי וואס איז

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Ave. Brooklyn, N. Y.
Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn. N. Y., Under the Act of March 1st.